

Warszawa, dnia 31 lipca 2014 r.

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

GŁÓWNY LEKARZ WETERYNARII

Pan
Marek Kubica
Prezes
Zachodniopomorskiej
Izby Lekarsko - Weterynaryjnej

Nasz znak: GIWz-410-208/2014

Dot. sprawy nr: -

pismo z dnia: -

Se mas my pane Doktorze!

W odpowiedzi na pismo znak ZP 018/5-1/2014 z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie mikroczipów (transponderów) stosowanych u zwierząt towarzyszących, informuję, jak niżej.

Przepisy ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu zdrowia zwierząt dotyczące znakowania mikroczipem zwierząt towarzyszących stanowią jedynie o obowiązku identyfikacji psów, kotów i fretek związanej z wydawaniem paszportu, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 998/2003, czyli dla zwierząt, których właściciele zamierzają podróżować ze swoimi pupilami. Zgodnie z art. 24 f ust.1 oznakowania polegającego na wszczepieniu mikroczipu, związanego z wydaniem paszportu, dokonuje lekarz weterynarii lub technik weterynarii, w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt.

W opinii Głównego Lekarza Weterynarii, odpowiadając na pytanie numer 1 wskazane w ww. piśmie, brak jest przeciwwskazań do wykorzystania transpondera wydanego przez związek hodowców.

W odpowiedzi na pytanie nr 2 informuję, iż przed przeprowadzeniem czynności oznakowania zwierzęcia mikroczipem (niezależnie od gatunku zwierzęcia - koń, pies, kot, fretka), osoba dokonująca czynności znakowania, winna upewnić się, że zwierzę nie zostało uprzednio oznakowane (dokonać prób odczytu mikroczipu).

W przypadku, gdy odczyt transpondera uprzednio zaimplantowanego jest możliwy, niezależnie od faktu, czy istnieje dowód oznakowania przez osobę posiadającą uprawnienia czy nie, zdaniem Głównego Lekarza Weterynarii numer tego transpondera może zostać wykorzystany w celu wystawienia paszportu oraz może zostać wprowadzony do bazy (zapobieganie podwójnej identyfikacji).

W przypadku, gdy zwierzę zostało uprzednio oznakowane, jednakże mikroczip nie spełnia norm określonych w załączniku Ia rozporządzenia 998/2003, zgodnie z art. 4

Główny Inspektorat Weterynarii ul. Wspólna 30, 00-930 Warszawa
tel.: (22) 623-20-88, fax: (22) 623-14-08, e-mail: wet@wetgiw.gov.pl, www.wetgiw.gov.pl

przedmiotowego rozporządzenia, właściciel lub osoba fizyczna odpowiedzialna za zwierze domowe w imieniu właściciela musi zapewnić możliwość odczytu transpondera podczas każdej kontroli, w tym również podczas kontroli związanej z wystawieniem paszportu. Jeśli właściciel zwierzęcia nie jest w posiadaniu urządzenia umożliwiającego odczyt transpondera, w opinii Głównego Lekarza Weterynarii, brak jest przeciwwskazań do wprowadzenia nowego transpondera. Do paszportu powinien zostać wprowadzony co najmniej numer mikroczipu zgodnego z normą i możliwego do odczytu właściwym czytnikiem.

Brak jest natomiast podstaw do usunięcia chirurgicznego uprzednio zaimplantowanego transpondera.

Mikroczipy (transpondery), jako urządzenia służące do identyfikacji zwierząt, poprzez umieszczenie w tkance podskórnej organizmu za pomocą wszczepienia, należy traktować jako wyroby medyczne stosowane w medycynie weterynaryjnej. W myśl obowiązujących obecnie przepisów prawnych, nawiązując do ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. *o uchyleniu ustawy o wyrobach stosowanych w medycynie weterynaryjnej oraz o zmianie innych ustaw* (Dz. U. z 2010 r., Nr 78, poz. 513) – wyroby medyczne przeznaczone do stosowania wyłącznie w medycynie weterynaryjnej nie podlegają obowiązkowi rejestracji pod warunkiem, że nie są to wyroby medyczne do diagnostyki in vitro stosowane w medycynie weterynaryjnej, które będą wykorzystywane przez Inspekcję Weterynaryjną w diagnostyce chorób zakaźnych zwierząt (w tym zoonoz), wykrywania pozostałości substancji niedozwolonych, zanieczyszczeń biologicznych w tkankach zwierząt i produktach pochodzenia zwierzęcego.

L. porównanie

GŁÓWNY LECYANT WETERYNARII
z up. *[podpis]*
Krzysztof Józefowski
Z-ca Głównego Lekarza Weterynarii

